

NUMĂRUL 10 BANȚI

NUMĂRUL 10 BANȚI

ABONAMENTELE
 Incep la 1 și 15 ale fiecărui luni și se plătesc tot-d'a-una înainte
 In București la Casa Administrației
 In județe și străinătate prin mandate poștale
 Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei
 Șase luni . . . 15 „ „ „ 25 „ „ „
 Trei luni . . . 8 „ „ „ 18 „ „ „
 Un număr în străinătate 30 bani

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

REDACTIA
 No. 3 — STRADA CLEMENTEȚI — No. 3.

EPOCA

ANUNCIURILE
 In București și județe se primesc numai la Administrație
 In străinătate, direct la administrație și la toate oficiile de publicitate
 Anunțuri la pag. IV 0.30 b. linia
 „ „ III 2.— „ „
 „ „ II 3.— „ „
 Insoțirile și reclamele 3 lei rindul
 Un număr vechiu 30 bani
ADMINISTRAȚIA
 No. 3 — STRADA CLEMENTEȚI — No. 3

AGONIA COLECTIVITĂȚII

INCETAREA ECHIVOCULUI

Când vorbeam de echivocul colectivist, de sfârșirile din simțul partidului guvernamental, ni se spunea că inventăm. Când, în momentul alegerii d-lui Sturdza ca președintele al Senatului spuneam că lupta intestină e mai aprinsă de cît ori-cînd, «Voința Națională» ne răspundea că dimpotrivă unirea e desăvîrșită și că situațiunea s'a consolidat. Demisiunea d-lui Dimitrie Sturdza din președinția Senatului și din șefa partidului, dovedește că deplină dreptate am avut.

Actul acesta înseamnă că lupta intestină a ajuns la gradul din urmă. Fie că partidul va îngenuchia înaintea d-lui Sturdza și că acesta va mătura pe d. Aurelian, fie că guvernul va izbuti să se scape de d. Sturdza, echivocul trebuie să înceteze.

Lucrurile nu pot merge mai departe în halul în care au ajuns.

Orî d. Dimitrie Sturdza trebuie să dispară de pe arenă — și pentru tot-d'auna.

Orî trebuie să plece guvernul Aurelian și d. Sturdza să ia situațiunea în deplină stăpînire.

AGONIA COLECTIVITĂȚII

Asupra crizei prezidențiale mai aflăm următoarele interesante detalii:

Vineri seară a avut loc un consiliu de miniștri la ministerul de interne. Au fost invitați și mai mulți membri marcanți din Cameră și Senat.

Se dădea ca motiv al acestei întruniri fixarea unui candidat pentru viitoarea alegere pentru Senat în locul prințului D. Ghica. S'a vorbit în întrunire de toate. De această candidatură însă de loc.

D. D. Sturdza a comunicat guvernului că legea căilor ferate particulare a fost fixată la ordinea zilei Senatului pe Sîn-bătă, fără consimțimîntul d-sale. S'a plîns în același timp, că atunci cînd partidul l'a ales ca șef, a înțeles ca d-sa să dea direcția politică. De unde, concluzia că guvernul nu poate și nu trebuie să facă nimic, fără ca să l' consulte.

Cu această ocazie, d. D. Sturdza a ridicat serioase obiecțiuni contra proiectului de lege modificator al legii minelor, întocmit de d. Aurelian. Președintele Senatului a arătat că acest proiect de lege e în contradicție cu propriile declarații ale d-lui Aurelian, făcute cu ocazia discuției legii în Senatul conservator.

Discuția a mai continuat apoi pe această temă pînă la 11 ore, cînd gîdînța s'a ridicat, fără să se ia vre-o hotărîre afară de aceea de a se proceda a doua zi la cunoscutul coup de théâtre.

Demisia d-lui Sturdza este viu criticată în cercurile propriilor d-sale partizani.

Intr'un grup de deputați și senatori, unde se comenta ieri incidentele de la Senat, un senator, înfocat sturdzist, a calificat purtarea d-lui Sturdza de acces de epilepsie.

Prin cercurile aurelianiste situațiunea guvernului se privește în modul următor:

Cabinetul actual are majoritatea la Cameră. E întrebarea dacă o are și la Senat.

In cazul cînd capătă siguranța că o are, atunci d. Aurelian nu va ezita, un singur moment, de a face ca demisia d-lui Sturdza să fie primită și va alege președinte pe Mitropolitul Primal.

In acest caz, d. Sturdza este sdrobit; se poate retrage în viața privată, la secretariatul Academiei.

Dacă, însă, guvernul nu are majoritatea necesară pentru zdrobirea d-lui Sturdza, atunci... atunci... o criză este inevitabilă.

A DOUA MAGISTRATURĂ

De cîte-ori ne aducem aminte de ridicula declarație a neisprăvitului ministru de interne, cum că 'și va închide cariera politică dacă nu va reuși să facă din administrație o a doua magistratură, mărturisim că nu ne putem opri risul.

Nici o dată n'a avut țara romînească o administrație mai venală, mai ineptă și mai barbară de cît acum, și tocmai acum găsește de cuvînta secătura de la interne să-și plaseze ironia.

Dar, ca să l' confundăm tot mai mult pe îndrăznețul ministru, să l' luăm administrația la depănat.

Incepem, azi, cu județul Dimbovița. Prefectul acestui județ, d. Vasile Dimitrescu, un om care știe mai puțină carte de cît oțtenit cari vînd gaz pe uliță, a furat între altele o parte din proprietatea orașului Tîrgoviște.

Directorul prefecturii, un oare-care Dinca Bucșaneanu, este omul pe care Voința Națională l-a numit, în numărul-1 de la 16 Ianuarie 1893, abuziv și perverș; iar secretarul consiliului județean, Leon Scărlătescu, e degradat din armată pentru rele purtări, sustragere de bani publici, tîlhării, furt cu fracție, fals în acte publice și mărturie mincinoasă — puțin, cum vedeți!

Despre acest giuvaer, cu care d. Vasile Lascăr însurează transformarea administrației în a doua magistratură, aceeași Voința Națională zicea, la 9 Iunie 1899, că e vechiul recidivist, fost burșier al mai multor pușcării în diferite rînduri.

Prefectul de azi, d. Vasile Dimitrescu, a îndrăznit, anul trecut, pe cînd era primar în Tîrgoviște, ginerelul său C. I. Nicolăiescu, deputatul, apărarea unui proces al comunei, dîndu-l ca onorariu patru mii de lei, pe cînd în același proces se însarcinase însuși d. Vasile Lascăr să pledeze pentru opt sute de lei!

Să mai continuăm? De ce?

Orî ce am spune noi e de prisos: ministrul de interne a hotărît să se transforme România într-o... a doua Vlasie — și a reușit.

CRIZA

Demonstrația senatorilor. — Versiunea sturdzistă. — Versiunea aurelianistă. — Reînnoirea demisiunii.

Demonstrația senatorilor

Mai mulți senatori și deputați sturdziști, printre cari d-nii Nacu, Ferechide, Palladi, P. Grădișteanu, Epurescu, Vișoreanu, general Catargiu etc., s'au dus ieri după amiază la d. Dim. Sturdza spre a l' asigura de devotamentul lor.

D. Dim. Sturdza nu era acasă se afla la Academia.

Amicii săi s'au dus la Academia, dar d. Dim. Sturdza, prețind că e prea mult ocupat, a refuzat să-l primească. A refuzat să primească chiar și pe d. Fe-

rechide, care în două rînduri a solicitat o mică întrevvedere.

Versiunea sturdzistă

Asupra cauzelor demisiunii d-lui Dim. Sturdza, aflăm din surse sturdziste următoarele amănunte:

Cauzele demisiunii d-lui Sturdza sînt pur morale: Guvernul și în special d. Aurelian s'a angajat față de d. Sturdza în mai multe chestiuni, recunoscîndu-i șefa efectivă și dreptul de a da direcțiunea politică a partidului. Așa, d. Aurelian s'a angajat față de d. Sturdza ca să nu prezinte Corpurilor Legiuitoare proiectul privind la modificarea legii drumurilor de fier din inițiativă particulară.

D. P. S. Aurelian însă, profitînd de absența d-lui Dim. Sturdza de la ședința de Vineri a Senatului, a pus la ordinea zilei în secțiunea legii drumurilor de fer particulare, cu hotărîrea ca în ședința de ieri, cînd d. Sturdza urma să fie reținut la Academie, această lege să fie votată.

D. Sturdza simțind intențiunea guvernului, și-a trimis demisia. Amicii săi, însă, nu sunt mulțumiți cu aceasta și sunt hotărîți a prezenta, atît la Senat cît și la Cameră, o moțiune de neîncredere în contra guvernului, cu toate că demisiunea d-lui Sturdza a fost respinsă.

De alt-fel, sturdziștii cred, că în urma demisiunii d-lui Dim. Sturdza, guvernului nu-i rămîne de cît să se retragă de la putere.

Versiunea aurelianistă

Intre aurelianisti circula două versiuni:

Una, că d. Dim. Sturdza s'a compromis la Palat și e rău văzut de M. Sa Regele. D-sa a înțeles consecințele acestei disgrății și a profitat de o nemulțumire momentană spre a se retrage.

O altă versiune e că în urma alegerii sale ca președinte al Senatului, d. Dim. Sturdza a cerut ca guvernul să nu prezinte nici un proiect de lege și chiar să nu ia nici o hotărîre și să nu se facă nici o numire mai importantă fără consimțimîntul prealabil al său.

In ultimul consiliu de miniștri, jîmuit Vineri seară, s'a respins această pretențiune în urma stăruințelor d-lui Em. Costinescu.

Aceasta ar fi cauza demisiunii d-lui Sturdza.

Reînnoirea demisiunii

Aseară, la orele 9, un mare număr de deputați și senatori sturdziști s'au dus la d. Dim. Sturdza spre a-l ruga să intre în acțiune pe față în contra guvernului.

Circulă svonul că d. Dim. Sturdza își va reînnoi în ședința de Luni demisiunea și cu această ocazie se va da lupta decisivă între aurelianisti și sturdziști.

Dacă d. Sturdza va fi reales, atunci guvernului nu-i rămîne de cît să se retragă, căci textul demisiunii d-lui Sturdza va fi un întreg rechizitoriu în contra guvernului.

Aurelianistii cred, însă, că demisiunea reînnoită a d-lui Sturdza va fi primită. In tot cazul guver-

nul va face mari sforțări în acest scop.

Se afirmă că în cazul cînd demisiunea reînnoită a d-lui Sturdza va fi primită, d-nii Gogu Cantacuzino și C. Stoicescu vor demisiona imediat din minister.

HOTII COLECTIVISTE

Am vorbit zilele trecute despre o potlogărie proiectată de primarul orașului Calărași. Fiindcă azi potlogăria e consumată, datorî suntem să revenim cu oare care amănunte noi.

Primăria Inchiriasse, la 1889, un loc în Izlazul comunei, pe termen de 20 ani și cu prețul anual de 400 lei. Chiriașii, d. Niculescu, consilier comunal, și I. Dobrinescu, s'au obligat să clădească o fabrică de făină cu toate accesoriile, pe cari să le păstreze în bună stare, și, la expirarea contractului, toată clădirea să rămîie comunei.

Azi, de și mai sînt 12 ani pînă la expirarea contractului, consiliul comunal, prin 5 voturi contra 4, a hotărît, în ședința de la 19 Februarie, să vîndă fabricanților terenul pe 9.000 de lei și să renunțe la toate drepturile pe care i le acordă contractul.

Prin această operație, comuna pierde: 40.000 lei costul clădirii, 4800 lei chiria pînă la expirarea contractului; și pe fie-care an, de la 1909 în colo, cîte cel puțin 8.000 de lei, preț cu care s'ar fi putut închiria fabrica.

Trebuie să recunoaștem, însă, că patru consilieri s'au opus la consfințirea potlogăriei, și dacă primarul a doborât cinci voturi, la acest rezultat n'a ajuns de cît după patru ședințe diferite.

Fața cu această hoție strigătoare, mai mulți cetățeni fruntași au adresat o petiție ministerului de interne, prin care cer să nu aprobe vînzarea, mai virtos că d. Mirea Eremia, unul din consilierii cu al cărui vot s'a încredințat majoritatea, e rudă cu unul din fabricanți.

Dar cererea fiind adresată d-lui Lascăr, nădejde de îndreptare știm mai dinainte că nu e.

INDEPENDENȚII

Nu, zău—e crud.

Adică, ce sunt deputații ăia, mă rog? Pușlamale? Auzi dumnea: oamenii ăștia, pîrînți de familie toți—și toți oamenii cu greutăți dacă nu cu greutate—vin, de pe unde a înfărcat Skileru copiii, și șed pe chelțuială la București ca să facă și ei, pe lingă guvern, cite o treboară.

Se închină pe la toți sfinții, își dau chica pe mîna tuturor gazetărilor, riscă la tot momentul să fie înghățați de procurori, cari îl caută cum se caută buriana de leac, și cînd, în schimbul atîtor străgăneli, vor și ei să pună mîna pe ce bruma scapă din ghiarele miniștrilor, nu e guvern! Și dacă nu e guvern, nu e sansarlic, nu e pîșuală, nu e daravără—mă rog, de unde să fie, dacă nu e guvern?

Nenorociiții ăștia sînt vecinic pe drumuri: abia apucă de se bagă la Sturdza—ca să aibă și ei guvern, biet! și vine Aurelian.

Vă închipuiți cîtă bătaie de cap: Aurelian îl gonește fiindcă a fost cu Sturdza. Fac oamenii temenele, se jură "pe copil și pe neveste că au fost vecinic în contra lui Sturdza, dar că n'aveau ce 'și face capului. De geaba. Șed bieții oamenii la carantină pînă 'și vor face dovada.

Sosește, în fine, momentul psihologic, moment așteptat cu fierbinte dor, și bietul deputat probează, cu prisos, devotamentul lui pentru d. Aurelian—dar atunci situația o ia d. Sturdza!

Ei? Ce teavură crezi că e pe capul pîrlitului acestuia pînă face pe d. Sturdza să se îmbînțezească! Ori poziția omului osîndit să bea o sacă de apă pe nemincate, ori a deputatului aurelianist, care încearcă să intre în bunele grații ale d-lui Sturdza—tot așa de neplăcută e.

Dar în sfîrșit, cu umilinge, cu zmerenie și cu intervenții stăruitoare ajunge omul să fie îngăduit a șterge praful de pe haina marelui pontifice—in momentul acesta, deputatul, ahțiat, a și luat arvună pentru o afacere.

Da, dar tot în momentul acesta d. Sturdza 'și aduce aminte că e de 64 de ani și—demisionază.

Schimbările acestea au făcut pe un deputat moldovean să zică, ieri, cu o ciudă de nedescris:

—Am ajuns, domnule, de nu mai avem după ce bea apă; parcă sîntem deputați independenți!

Ywadd

TRIBUNA LITERARA

PEATRA DE OPAL*

de CARMEN SYLVA

Orice frînk renverzează, Orice rîu apele-și crește,

Era noapte, și fecioarele preotese plecaseră să se culce. Numai una singură rămăsese de pază, lîngă focul altarului, în templul Hestiei. Era atît de frumoasă, în vestimintele ei albe, că Artemisa își oprea razele pe lespezele templului s'o privească, iar undele nării luptau, alergînd, să-i atingă picioarele...

Se spunea că în nopțile ei de veghe, cu glas gîngas, privighetoarea o striga nelucetată: «Myglis! Myglis!», pentru ca frumoasele-i pleoape cu lungi și umbritoare gene să nu l' fie împovărate de somn.

Ochii ei, ca marea la apusul soarelui, erau plini de tainice focuri, într'atît că înțînă preoteasă, cu grijă cătînd la dînsa, își zicea: «Prea arzătoare! Este privirea!... Să fie oglindirea flăcării ce păzește, ori numai vîpăea extazului sfânt!?»

Fragedele-i buze de copil, i durau parcă în silă tăcerea îndelungată a nopții, ca și cum, dacă ar fi îndrăznit, le-ar fi descris cu un duios cântec de paserică!...

Deodată, minune! Focul ațîtat, ca de o mîna nevăzută, sbucni în pale mari de flăcări pînă sus la acoperiș, iar stîlpii de marmură, roși și străvezii, se făcură. Frumoasa copilă, ca o statuă de zeită, fu scaldată în lumina ce creștea, creștea mereu, pînă ce din adăncul scînteietor răsuna deodată un cântec, cu tonuri de harfă Eoliană, un cântec cum ureche de om nu auzise încă și nici glas viu pe lume nu-l mai cîntase vrodată!

Parcă strunele harfei ar fi fost razele soarelui însuși, într'atît de nemărginit le era viersul!

Myglis își simți inima tremurînd la auzul acestui cântec, ce venea tot mai aproape, ca valul mării alunecînd pe nisip, și o învîluia, ca un suflu cald și parfumat! Și iată că sunetul lui formă, și în fața ei, strălucitor, apără Phoebus-Apollon, cel mai frumos dintre Zei.

Copila întinse mînele ca să se aperse de densul, de dînsul, care-l vrăja privirea cu ochii într'atît, că nici pleoapele nu putea să le mai coboare!...

Intruparea visului ei de tinerețe îl stetea acum înaintea, de o mie de ori mai frumoasă decît o visase!

Și doar i se părea, că aude o șoptă murmurîndu-i: «Întoarce-ți privirea, închide-ți ochii și inima, căci fericirea de care te-apropi, e moartea!» — «Și dacă e moartea, să vie cu bine!» îi îngăna inima bucu-roasă, și, fără de a mai zice un cuvînt, copila căzu în brațele Zeului!...

Flacăra pe altă se făcea tot mai mare, deși de mult ea o uitase. Myglis nu o vedea, Myglis nu vedea decît lumina lui Apollon, în fața căreia focul altarului îl părea nevrednic de privit!...

Cuvinte de dragoste îl șopteau el de aproape. Numele ei îngăna mereu, ca și cum ar fi fost o cântare. Ușor apoi îl desface perul, ca într-o mantie de aur se'nvalue pe umeri cu densul, iar perul schimbă parcă în raze, lucrîrî răspîndite împrejur!

De-atîta lumină ademenite, pasările crezînd că e ziua, glasuri de bucurii nesfîrșite înălțară.

Marea alergă să vadă această nouă Aurora, și-n foc fu scaldată și dînsa, ca niarmura stîlpiilor, ca pomii pădurii!...

Firea întregă în pîrtășia acestei nopți de iubire, și totuși firea întregă prea strîmtă părea, pentru a cuprinde atîta fericire!

«Auz sbătîndu-mi-se căut! zise într'un tîrziu îl copilul... nu plauge, mă voi întoarce!»

— «O să mă uieți!... căci multe îți farmecă ochii!»

— «Nu, nu te uit!... Me voi întoarce în-răș!»

— «Sunt alte femei mai frumoase de cît mine!»

— «Așa crezi? Privește-te dară!» Și nețînd un perete de marmură o mîna, îl prefăcu în oglindă. Myglis atunci se văzu alături cu zeul, frumoasă ca dînsul, ca el strălucita, și în sluiul lui capul de teamă și aseuse, căci ea nu-și văzuse pîn'atunci fața!

Și Zeul se întoarce de cîte ori noaptea stetea ea de pază.

Odată întînzîndu-l o harfă îi zise el: «Cîntă!»

— Să cînt? Vai! dar nu știu!

— Nu știi!? Privește în ochii-mi atuncea, și cîntă!

Iar Myglis, privindu-l în ochi, începu să cînte, șfioasă, la început, ca o pasărică ce viersul își încearcă; apoi deodată cu glasul puternic, un imn înălța bucuriei, iar Apollon zîmbîndu-i: «Așa! așa, înaintea, îi zise! și dragile-i buze deschise, sub care

* Această delicioasă fantazie a apărut în frumoasa revistă «Literatură și Artă Română», careia Augusta poetă l'a dat-o în manuscrisul original. Traducerea este, pe cât știm, datorită d-lui Dem. Ollănescu-Ascanio.

luceau și se agurii de mărgăritare, lung, lung i le sărută.
Și buzele-i calde încă de sărutare, luceau ca blăndețe zori: ochii,— în care zeul își mângăiea privirea,— asemenea cerului, cu două mari stele în adânc, tresăriră!

Trupul miadros al copilului crescuse, iar pașii ei păreau că n'ating pământul.

Cine o vedea se mira de frumusețea ei umitoare, căți-va tineri își perdură mințile, știind o vestală și pururi străină iubirii.

Într-o altă noapte Zeul o înveșă să joace. El cânta, și Myglis danța, pe lespețile templului, sprintenă și neobosită, ca frunza pe aripă de vent. Apollon chiamă Horele și Grațiile s'o înveșă, din ceară să facă frumoase și gingașe chipuri. Cu suflarea și cu mîna încălzită și frământată el ceară, arătîndu-i ce formă să-i dea; așa că ea facu de nenumărate ori chipul lui, și altceva nu mai vru să facă nimica. Și stofe neasemuite îi aduse, îndeletinînd-o florii să coasă pe ele...

— Vezzi, îi zicea, când privești ești câmpia, câmpia cu flori se îmbracă. Așa fă și tu; cu rumenite tale degete strămută pe păzătoarele vile mi florii... Și lucra toată ziua copila.

Tovarășii ei se minunau s'o pizmuiuă vedînd-o... iar faima măiestriei sale se răspîndi curînd în largul lumii.

Myglis, nici odată nu era obosită. Zeul deapurura vegheilor, îi luase povara somnului, dându-i putere și sănătate.

Într-o noapte însă Artemisa venînd în pădurea din jurul templului, zări lumina ce strălucia în năuntru, și apropiindu-se remase lucrumenți descoperind că divinul ei frate iubea o fiică a pământului, și încă pe una dintre cele menite a sta totdeauna fecioară!

O clipă îi trecu prin gînd o cumplită pedeapsă: dacă ar stînge focul de pe altar, Myglis ar fi îngropată de vie; dacă ar arăta oamenilor faptele ei, fata vinovată ar fi biciuită în fața obștei!

Dar... atunci ar da pe față și pe frate-său, pe care nimeni nu trebuia să-l vadă trăind, ci numai să-l slăvească în mersul pe hota crească!

De aceea, cu pas ușor trecu peste undele mării, lăsînd în urmă-i o largă brazdă de lumină, și în noaptea în care, din nou, veghiă Myglis, Artemisa intră în templu și desprețuitor încrunțindu-și privirea asupra-i, îi zise: «Ești perdată! De-acum Zeul nu va mai ține pragul acesta, pe care eu veghez, iar pe tine te voi prăpăstii în întineric și în desnadejde! Nici focul altaluru n'ai cu ce-l mai hrăni, de nu va veni Zeul să-ți aprindă; deci vei muri, căci ai îndrăznit să iubești pe Phoebus!» Myglis, mai albă decît raza ce cădea din cornul Artemisei, se prăbuși în genuchi fără de a mai zice un cuvînt.

Ea zări, ce e drept, cum marea se făcea trandafir sub pașii Zeului care venea, dar îl văzu și îndepărtându-se de teama umbrei ce sta neclintită pe pragul templului.

Pe altar mai pălăia când și când o slabă lucire, dar copila nu avea mîntea la densă, așa că în zori focul se stînce cu totul, iar asupra lumii spăimîntate, soarele,—acuns de mînoasa Zeiță,—nu mai răsări și întineric se întinse peste tot pământul.

Myglis, în noaptea învelită, crezu că Phoebus o înșală și că a luat alt drum, către o altă fată mai fericită decît densă. Atunci numai văzu că focul se stînce, și zădarnic se trudi să-l aștepte cu suflarea, căci ridică doar, puțină cenușă ce-i futură împrejur și-i căzu la picioare.

Cu brațele întinse ea strînse altarul la piept, să-i dea o nouă căldură, simțindu-și inima încinsă de atîta foc, căt să poată aprinde o lume; dar Artemisa intră în templu și cu o săgeată o țintu pe altar.

Sângele-i, picătură cu picătură se scurse, și Myglis, rămasă mai albă decît o statuă... — «Privește-ți iubita!» zise Artemisa rîzînd și desvelindu-și fața, așa pedepesit e pe fecioarele care-și uită datoritiile, în brațele tale!»

Phoebus intră grabnic în templu și dete un groznic țipet, vedînd pe Myglis întinsă pe altar.

Copila îi surise încă, și ochii aproape stîniși îi întoarse cătră densul! El smulse săgeata, dar nici un strop de sânge din piept nu i mai curse.

O prinse la stîna să-i dea iar noua viață; ea în loc să reinvie, se topi cu totul deodată.

Atunci Zeul fugi din templu blestemînd pe soră-sa,—care ridea ne îndurată de disperarea lui,—și ascunzîndu-se în nori, deslănuși o vijelie nebună și torentă de ploae!...

Când fecioarele preotese putură iar să intre în templul Hestiei, găsiră focul stîns, pe Vestală nicăieri, iar pe altar zăriră o peatră minunată: albă ca un vîl de virgină, albastră ca o rază de lună, verde ca marea și cu o flăcără trandafir tremurînd în adânc...

Era ultima sărutare a lui Phoebus.

INFORMAȚII

Păreră generală e că d. Sturdza își va reînoi demisia.

— Nimic nu e terminat, spunea ieri un senator oculist. Șef efectiv e numai președintele consiliului, nu președintele Senatului și intru cît d. Sturdza nu e șeful guvernului, nu va ceda.

Prin cercurile aurelianiste, se crede că în cazul cînd d. Sturdza vroiește să forțeze situația mai departe și nu revine asupra demisiei date, atunci d. Aurelian este hotărît să ceară Regelui dizolvarea,—aceasta numai în cazul cînd se va convinge că nu are majoritatea în Senat.

Ieri, după respingerea demisiei de Senat, d. Sturdza era intruvabil.

Nu se găsea nicăieri și fidelii d-sale nu știau unde să-l aștepte pentru a-i comunica rezultatul votului.

Cu mare greutate a putut fi descoperit închis într-o cameră la Academia.

Primele sale vorbe au fost: — Numai Aurelian și Grădișteanu au luat cuvîntul? Alții n'au mai luat cuvîntul?

Se comentează mult în cercurile sturdziste nu numai faptul acesta, dar și împrejurarea că aplauzele au fost foarte slabe, la respingerea demisiei d-lui Sturdza.

D. Dimitrie Sturdza a avut ieri o audiență la Palat.

D-sa va fi primit azi de către M. Sa Regele.

Ieri, un fărânc care avea un proces în București, ducîndu-se la d. X... avocat liberal, l-a întrebat dacă este adevărat că stăpînirea a votat o lege de proprietarii și arendașii să fie gonit de la moșii, iar fărâncii să plătească stăpînirii o dare pe an.

D. X..., incurcat și nevoind să pună foc la iarba de pușcă, i-a spus că este adevărat, dar că numai cîte o moșie se va da pe an.

Aseară a avut loc la d. D. Sturdza, acasă, o întrunire a consiliului de administrație al Creditului funciar rural și a mai multor acționari.

Se știe că astăzi are loc la creditul rural alegerea unui membru în consiliul de administrație, în locul d-lui D. A. Sturdza, al căruia mandat a expirat.

Tot asară urma să aibă loc o întrunire la clubul liberal. Această întrunire nu a putut însă avea loc, din cauză că o parte din membrii clubului erau intruși la d. Aurelian acasă, strada Luminei, iar altă parte se afla în strada Mercur, la d. Sturdza.

În ambele părți, la primul ministru ca și la președintele Senatului, lovitura de teatru de ieri ziua a făcut obiectul discuției asistenților.

Au luat parte, la întrunirea de la d. Sturdza, d-nii C. Nacu, M. Ferechide, A. Djuvara, P. Stoicescu sub-director la credit, Vulturescu Gr., B. Iepurescu, Crătușescu, I. Bianu și cîțiva cari nu și-au pierdut încă iluziile despre șeful partidului.

S'a hotărît ca la alegerea de astăzi, d. Sturdza să fie ales în consiliul de administrație, rămînd ca mai pe urmă să fie ales și director, contrar afirmației acelor cari pretind că președintele Senatului ar fi renunțat la această onoare.

La d. Aurelian s'au comentat incidentele de ieri la Senat, fără a se lua vre-o hotărîre.

În ajunul războiului

Canea, 1 Martie.

Insurgenții excitați de bombardarea de la Hierapetra, au înconjurat fortul Spinalonga. Se aude o împuscătură vie.

Athina, 1 Martie.

După informațiunile demne de credință, o putere propune ocuparea internațională a insulei Creta, de un corp de trupe compus din cîte 2000 de oameni de fie-care din puteri.

O depeșă din Canea anunță că consulul englez sir A. Billotti a fost chemat la Londra.

După o depeșă din Larissa starea armatei turcești la granița este de plîns. Șase baterii au sosit din Salonic.

Consulul turc din Larissa înarmează pe față, se zice, pe Geguhei, ceea ce cauzează o vie indignare în populație.

Londra, 1 Martie.

Se anunță din Atena ziarului Times că colonelul Metaxa, ministru de război, a declarat într-un interviu, că s'au dat ordinele cele mai severe spre a se evita orice conflict la graniță.—Totuși e de temut un conflict din cauza plecării unor bande de fărânci voluntari armați de societatea secretă cunoscută sub numele de Ethnike; acest fapt ar putea fi semnalul războiului.

Colonelul Metaxa a exprimat speranța că puterile vor putea decide Turcia de a pune capăt concentrării trupelor turcești la granița grecească.

Londra, 1 Martie.

Se anunță din Constantinopol ziarului Times că ambasadorii au primit știrea în privința unor desordine sing-roase ce s'au petrecut la Everek lângă Canea. Amănunte lipsesc.

SENATUL

Urmarea ședinței de la 1 Martie

D. Ministru de interne roagă să se amîne sine die discuțiunea proiectului de lege pentru drumurile de fier de interes local, d. ministru al lucrărilor publice neputînd lua parte la desbatere, de oare-ce este indispus.

Senatul încuviințează.

D. colonel Obdeanu se asociază interpelării d-lui dr. Manolescu.

D. dr. Manolescu își dezvoltă interpelarea, a cărei obiect este propagarea conjunctivitei granulose în populațiunea civilă. Oratorul arată că această boală s'a încuibat în toate garnizoanele țării și afirmă pe urmă că

vindecarea nu se poate obține de cît în cazuri extra-ordnare; în această privință d-sa compară conjunctivita granulosoasă cu tuberculoza. Torturile la cari este supus pacientul nu se sfîrșesc nici cînd el a orbit, ele se sfîrșesc numai o dată cu viața. Și din armată, acest teribil flagel se propagă la populațiunea civilă.

D. dr. Manolescu amintește că, la 1886 alarma despre primicia conjunctivitei granulosoase a fost dată de d-sa prin articolele ce scria în «Epoca», și de oculistul armatei, d. dr. Petrescu, care scria în ziarele medicale.

Ca concluzie, interpelatorul vorbește despre ceea ce trebuie să facem cu cei bolnavi și cu cei nebolnavi încă, zicînd că cu cei bolnavi se va face ce se va putea, dintru li-se îngrijirile necesare; iar în ce privește pe cei sănătoși, îi trebuie cu desăvîrșire izolați, trebuie ca recruții cari vor intra pe viitor în armată să nu mai fie în contact cu trupele vechi, știindu-se că armata întreagă se reînnoiește din trei în trei ani, iar curățirea, alungarea boalei din garnizoane să se facă treptat și în mod radical de comisiuni medicale ad-hoc.

După ce termină d. dr. Manolescu, orele fiind aproape 5, se ridică ședința, după ce Senatul a hotărît ca continuarea discuțiunii să se amîne pe Luni.

PRESA

Demisiunea d-lui Sturdza

Dreptatea spune:

Aseară la ora 6 și jumătate s'a ținut la ministerul de interne un consiliu de miniștri care a durat pînă aproape de ora opt.

La dezbaterile urmate în acest consiliu au luat parte vre'o 15 deputați și senatori ocultiști, printre cari se afla și d. Dim. Sturdza.

S'a decis ca d. Sturdza să intre în minister și să ia portofoliul externelor.

D. Sturdza nu se mulțumește numai cu atât și vrea să i-se dea prezidenția consiliului.

D. Aurelian, refuzînd să dea d-lui Sturdza prezidenția consiliului, d. Sturdza și-a înaintat demisia din prezidenția Senatului și din senator.

Adevărul anunță ast-fel demisiunea: D. Dim. Sturdza, în urma audienței avute ieri la Rege, convingîndu-se că a devenit imposibil la palat, s'a decis să-și dea demisia nu numai de la prezidenția Senatului și din Senat dar și de la șefia partidului liberal.

D-sa se retrage din politică.

Lumea Nouă scrie:

În urma afrontului pe care l'a primit la palat de la Rege d. Sturdza și-a dat demisia atît din prezidenția al Senatului cît și din scaunul de senator.

Tempul înregistrează ast-fel faptul:

O veste neașteptată a venit să turbure azi atmosfera guvernamentală, deja destul de încercată în timpul din urmă.

D. Dimitrie A. Sturdza, șeful partidului național-liberal și președintele al Senatului, și-a dat demisia din prezidenția Senatului și din mandatul de senator, hotărît să se retragă cu desăvîrșire în viața privată.

Indată ce s'a adevărit știrea, s'au făcut felurite coniecturi asupra cauzelor acestei demisii.

Unii guvernamentali afirmă că de la audiența lungă pe care a avut-o ieri la Palat, d. Dim. Sturdza a eșit cu convingerea că rolul d-sale în partidul național liberal nu mai poate fi de cît foarte abstract, că trebuie să se mulțumească de acum înainte cu o șefie titulară, dar nici de cum efectivă. Guvernul ar fi aflat aceasta deja de ieri seară. Totuși, pînă și adeptii d-lui Aurelian nu se așteptau la o asemenea hotărîre a d-lui Sturdza.

Alții afirmă că demisia nu-i de cît o manoperă a d-lui Sturdza pentru a sili pe d. Aurelian să remanieze ministerul.

Constituționalul spune următoarele:

D. Dimitrie Sturdza și-a dat demisiunea din prezidenția Senatului și din mandatul de senator al colegiului I de Ilfov.

În termenul plîm de evlavie care este de cît-va timp caracteristica d-lui Sturdza, prezidentul Senatului, alegînd povara anilor, și manifestă voința de a petrece restul anilor săi în «liniște sufletească!»

Nimeni nu poate primi de bune explicațiunile ce dă d. D. Sturdza unui act atît de grav pentru partidul liberal.

În adevăr, or-cine se întreabă, de ce această rîvnă de odihnă și această lasitudine azi, și nu ieri cînd d. Sturdza a căutat și a obținut prezidenția Senatului?

Dacă ne aducem bine aminte, d. Sturdza așșase chiar pretențiunea de a nu accepta această demnitate de cît pentru că dînsa însemna remiterea în mîinile sale a conducerii efective a partidului!

Motivele deci ale retragerii sunt cu totul altele și de o ordine exclusiv politică.

Natura lor însă este mai puțin lesne de degajat. Pare-se că însuși partizanii și adversarii liberali ai d-lui Sturdza nu sunt domiriți, de oare-ce, în comun acord, au cerut un dilatoriu foarte caracteristic.

Biurul Senatului a propus ca Senatul să respingă demisiunea și prezidentul consiliului s'a grăbit să sprijinească propunerea.

Nu vom începe a cunoaște adevărul de cît Luni cînd, probabil, d. Sturdza va da răspunsul său la invitația ce-i face Senatul de a rămîne în capul lui.

Ori-cum ar fi însă, regimul subred care ne cîrmuște va eși încă mai slab, dacă se poate, din criza neașteptată ce se deschide pentru el.

Dacă d. Sturdza va consimte a reintra în politica activă, aceasta nu se va face fără amputațiuni dureroase în rîndurile ministeriale.

Dacă d. Sturdza va continua însă a face pe supăratul, partidul liberal este condamnat la fracționări din ce în ce mai numeroase, care l' vor precipita nu căderea, dar desființarea în forma-i actuală cel puțin.

L'Indépendance Roumaine, după ce publică textul demisiei d-lui Dim. Sturdza, adaugă:

Știrea despre demisiune a produs cea mai veșenie astăzi la Sena. S'a făceau fel de fel de comentarii asupra motivelor cari au dictat această hotărîre d-lui Dim. Sturdza, căci pretextul virsiei înaintate ce învoacă este de neadmis, mai cu seamă cînd își amintim că sunt abia opt zile de cînd reclama direcțiunea efectivă a partidului liberal.

Membrii guvernului, cari păreau foarte abătuți, nu voeau să dea nici o explicațiune asupra acestui eveniment.

După o versiune foarte răspîndită, d. Sturdza a dat această lovitură mare pentru a stabili mai bine autoritatea sa la Sena și în partidul liberal. Se afirmă că d. Sturdza este un adversar hotărît al Casei Rurale și că înainte de a începe lupta asupra acestei chestiuni a crezut prudent să pună la încercare devotamentul trupelor sale.

După o altă versiune, d. Dim. Sturdza a luat hotărîrea de a se retrage în urma unei lungi conversațiuni ce a avut ieri cu Regele, după dejunul la care luase parte împreună cu contele Gubernatis la Palat.

Reamintim d-lui Dim. Sturdza care-și dă demisiunea din senator de Ilfov, că este senator de Brăila, de oare-ce a optat pentru acest colegiu în ședința de la 14 Decembrie 1895.

Demisiunea sa este deci nulă, căci nu poate renunța la un colegiu pe care nu-l reprezintă, afară numai dacă n'ar fi comis această greșală cu precugetare.

«Voința Națională» nu spune nici un cuvînt asupra demisiunii d-lui Dumitru Sturdza.

ULTIME INFORMAȚIUNI

CRIZA

O agitație colosală domnește în sinul colectivității și nimeni, dar absolut nimeni nu poate preciza ce va aduce ziua de mîine.

Aurelianistii, fataliști cum sînt, așteaptă desfășurarea evenimentelor de la cari speră îndreptarea situațiunii în favoarea lor. Ei n'au nici un plan, n'au pus la cale nici o acțiune.

Sturdziștii lucrează pe capete.

Un deputat sturdzișt spunea azi că nu există altă soluție, de cît ori revenirea d-lui Sturdza la putere, ori retragerea partidului de la putere.

Alți sturdziști fac comparație între d-nii Sturdza și Aurelian și spun că acesta din urmă n'are nici o voință și confundă socialismul democrat, nihilismul și comunismul cu principiile liberale.

D. P. S. Aurelian a fost primit ieri în audiență la Palat și a expus M. Sale situația.

Președintele consiliului a spus, că l'a surprins foarte mult demisiunea d-lui Sturdza, cu atît mai vîrtos că nu se întimplase nimic înainte care să-l determine la aceasta.

M. Sa Regele a răspuns d-lui Aurelian că această demisiune l'a surprins cu atît mai mult, cu cît în ajun d. Sturdza a fost la dejun la Palat și n'a lăsat nici măcar să se întrevadă intențiunile sale.

D. Dim. Sturdza și-a dat aseară demisiunea și din clubul liberal.

Această demisiune a produs o agitație enormă aseară la club și mai mulți cereau ca ea să se discute imediat și să se respingă.

Această propunere, însă, nu s'a admis, rămînd a se convoca adunarea generală a clubului.

Sturdziștii spun că în cazul cînd d. Sturdza va fi însărcinat cu formarea cabinetului, se va cere dizolvarea Camerei, căci cu actuala Cameră, șeful efectiv nu va putea s'o ducă nici trei zile.

Aurelianistii, pe de altă parte, spun că dacă d. Sturdza va fi cu desăvîrșire înlăturat, se va impune dizolvarea Senatului.

Sturdziștii vor da mîine atît la Cameră, cît și la Sena, un asalt desperat în contra guvernului.

La Cameră d. Ferechide va propune o moțiune de neîncredere în contra guvernului.

Fleviștii s'au întruniri azi după amiază la d. N. Fleva.

Ei speră că d. Aurelian se va alia cu dîștii, punîndu-le la dispoziție două portofolii.

D. Sturdza a trimis ieri un ministru o lungă scrisoare, un rechizițoriu puternic în contra guvernului.

S'au depus în Cameră proiectele de legi pentru ratificarea aranjamentelor telegrafo-postale cu Bulgaria, Serbia și Germania.

Nu numai recrutările din Botoșani și Galați au fost protestate.

Din Iași ni se scrie că mai multe de-

zunțări au fost adresate ministrului de război, contra modului cum a procedat comisiunea de recrutare din acel oraș.

Un colonel a fost trimis în anchetă în localitate.

Pentru alegerea de astăzi de la Creditul funciar rural, toți deputații și senatorii, cari au datorii la această instituțiune financiară, au fost opriți de a pleca aseară de la domiciliile lor, de către amicii d-lui Sturdza.

Grevistul președinte vrea să dea alegei d-sale de astăzi caracterul unei noi manifestațiuni a partidului.

Astăzi, la 2 ore, au loc două întruniri, în capitală:

a constructorilor romîni, pe Bulevardul Maria, 18, pentru a protesta contra ilegalităților primarului C. F. Robescu; și

a acționarilor Creditului funciar rural, pentru alegerea a doi membri în consiliul de administrație, în localul creditului rural, strada Colții.

Art. 27 din legea organică a curții de casație va fi modificat în sensul următor:

Art. unic.—Vacanțele și sărbătorile legale pentru Curtea de casație rămîn ast-fel după cum sînt determinate prin legile din 22 Aprilie și 10 Iunie 1886.

În timpul vacanțelor mari secțiunea II a acestei Inalte Curți se va compune din consilierii Curții cari n'au făcut parte din secțiunea vacanțelor în anul precedent.

Președinții de secțiune cari, conform legii din 26—27 Aprilie 1896, rămîn neschimbați în secțiunile lor, pe timpul vacanțelor mari vor alterna între dîșii.

Proiectul de lege în acest sens a fost depus în Cameră.

Astăzi la 2 ore mai are loc o întrunire la camera de comerț.

Mai mulți comercianți se vor întruni pentru a protesta contra proiectului de lege pentru modificarea legii patențelor, a d-lui G. Cantacuzino, ministru de finanțe.

Astăzi seară la ora 8 jum. ședința la societatea geografică.

D. T. Burada, din Iași, va dezvoltă conferința sa asupra Rămășițelor Romine în Galiția.

Vor mai vorbi și d-nii V. A. Urechia și Ionescu-Gion.

D. deputat N. Pop, din Craiova, care, după cum se știe, a combătut legea asupra Casei Rurale, a declarat unu amic al nostru că agitația în județul Dolj, în contra deputaților cari au votat această anarhică lege, este atît de mare, în cît nu crede că vre-unul dintre dîșii va mai fi ales.

Avocatul Vasile Dancovici, din strada Popa Soare, și-a pus capăt zilelor, strangulîndu-se aseară, în podul caselor sale.

După cum ni se asigură, înainte de a pune în execuție fatala sa hotărîre, avocatul Dancovici ar fi aruncat în foc o sumă respectabilă de bani în bonuri și alte efecte de Stat.

Cauza care a determinat pe nefericit să se sinucidă ar fi nebunia.

Cititorii vor putea găsi toate detaliile acestei sinucideri în ediția Epocii de mîine dimineasă.

Blocarea Cretei și a Greciei

Vienna, 1 Martie.

Mai multe ziare, printre care «Fremdenblatt», anunță că Rusia a ordonat erii comandantului escadrei rusești de a procedea la blocarea porturilor Cretei și Greciei. Germania și Austro-Ungaria vor urma acest ordin. Italia este gata să participe la blocarea; se așteaptă aceiași hotărîre din partea Franței.